

Arrest

nr. 120 363 van 12 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 4 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn, behorende tot de Peul etnie en afkomstig uit de stad Conakry. U werd geboren op 12 oktober 1981 te Conakry, waar u steeds woonde met uw familie, aanvankelijk in Hamdalaye, gemeente Ratoma, maar sinds 2009 in Simbaya-gare, gemeente Ratoma. U vervulde de lagere school en sinds 2005 of 2006 verkocht u bouwmetaal op de markt. Sinds 2010 was u sympathisant van de UFDG partij (Union des Forces Démocratiques de Guinée). U nam deel aan de manifestaties na de bekendmaking van de uitslagen van de tweede ronde van de verkiezing van de presidentskandidaten op 17 november 2010. U werd die dag gearresteerd en enkele dagen vastgehouden, op 22 november 2010 werd u vrijgelaten. Op 20 september 2012 nam u deel aan een manifestatie in Conakry. U volgde met enkele vrienden El-Hadji Cellou Dalein Diallo in een optocht

door verschillende gemeenten van Conakry. Aangekomen in Casse gooiden de mensen stenen naar jullie en één van jullie, (A.Y.), werd geraakt. U bracht hem naar een medisch centrum voor verzorging en vervolgens naar huis, hij woonde eveneens in Simbaya-gare. De volgende dag had u afgesproken met (B.) om (A.Y.) te gaan bezoeken, u stond rond 9u of 10u samen met (B.) en uw broer (A.) achter uw huis. U zag uw buurman, van de Malinké etnie, zijn telefoon nemen en iemand opbellen. Even later ging u uw huis binnen om naar het toilet te gaan. U hoorde stemmen die riepen 'Waar is Falilou?', waarop u over de muur klom en vluchtte. U dook onder bij (E.-H.Y.), die in Lambanyi te Ratoma woonde. Uw vrouw belde u rond 13u of 13u30 met de boodschap dat er militairen waren langs geweest op zoek naar u en dat ze (B.) en uw broer (A.) gearresteerd hadden. U werd ervan beschuldigd jongeren op te zetten tegen het regime en aan te sporen tot manifesteren. 's Avonds op 28 september 2012 werden uw broer en (B.) weer vrijgelaten, nadat ze gemarteld werden opdat ze uw verblijfplaats zouden prijsgeven. (B.) overleed de volgende dag aan zijn verwondingen. Zijn familie kwam op 30 september 2012 naar uw huis, waar uw vrouw nog verbleef en stelde u verantwoordelijk voor de dood van (B.). Ze zeiden tegen uw vrouw dat ze haar niet met rust zouden laten tot ze u gevonden hadden en dat ze u zouden vermoorden. (E.-H.Y.), bij wie u verbleef, zei dat hij u op lange termijn niet zou kunnen beschermen. U belde (E.-H.I.) op, die naar een oplossing zou zoeken voor u. Sinds 4 november 2012 verbleef u bij (E.-H.I.) in Wanindara, te Ratoma. Op 17 november 2012 belde (E.-H.I.) u op vanop zijn werk. Hij vroeg u hem 's avonds aan de luchthaven te ontmoeten, waar hij u voorstelde aan (D.). U kreeg te horen dat u met (D.) zou moeten meereizen. U reisde met (D.) naar België en kwam aan op 18 november 2012. U vroeg op 19 november 2012 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart vervolging te vrezen door de autoriteiten van uw land omwille van uw activiteiten voor het UFDG en door de familie van (B.), omdat zij u verantwoordelijk achten voor zijn dood (zie gehoorverslag CGVS p. 13, 14, 19).

U verklaart actief sympathisant van de UFDG partij te zijn (zie CGVS p. 16, 18), u organiseerde immers verschillende evenementen om de partij te steunen, zoals een vijf dagen durend feest van 20 juni tot 25 juni 2010, om Cellou Dallein Diallo te steunen als presidentskandidaat tijdens de eerste ronde van de verkiezingen (CGVS p. 18). Ook zou u een voetbaltornooi georganiseerd hebben om de UFDG partij te steunen van 1 augustus 2010 tot 15 augustus 2010 (CGVS p. 18). U stelt deelgenomen te hebben aan verschillende manifestaties in Guinee, waaronder een manifestatie op 17 november 2010 naar aanleiding van de uitslag van de tweede ronde in de presidentsverkiezingen. Ook nam u op 20 september 2012 deel aan een mars die in Conakry georganiseerd werd door de oppositiepartijen, waaronder het UFDG.

Tijdens uw gehoor voor het CGVS kon u echter niet overtuigen werkelijk actief sympathisant te zijn van het UFDG, gezien uw beperkte kennis over de politieke situatie in Guinee.

U kan weliswaar enkele namen van Guinese oppositiepartijen en hun leiders noemen, maar legt daarnaast ook verklaringen af die strijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt, waardoor uw verklaringen ingestudeerd overkomen. Zo beweert u immers dat de partij van president Alpha Condé, de RPG, voluit staat voor République de Guinee, hoewel de afkorting RPG in werkelijkheid staat voor Rassemblement du peuple de Guinee (zie informatie administratief dossier). Nochtans werd u aan het begin van het gehoor uitdrukkelijk gevraagd niet te gokken (CGVS p. 2). Gevraagd of de UFDG coalities aanging met andere partijen, verklaart u dat ze een alliantie aangingen met de UFR, de NFD en de partij van Abé Sylla (UFC, zie info administratief dossier). Deze coalitie draagt volgens u de naam ADP. (CGVS p. 20, 21) Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt heet de coalitie waartoe het UFDG behoort echter niet ADP maar CPPFT, ook wel afgekort als 'het collectief'. Het collectief en de ADP worden weliswaar vaak in één adem genoemd, maar van u als actief sympathisant van de UFDG mag toch verwacht worden dat u het onderscheid tussen beide zou kennen.

Met betrekking tot de manifestatie op 20 september 2012 verklaart u dat deze plaatsvond omwille van de aanstelling van de organisaties Waymark en Sabari voor de informatisering van de verkiezingen (CGVS p. 17). Waymark en Sabari zouden aangesteld zijn in de plaats van de organisatie Sagem, wat volgens uw verklaringen werd aangekondigd begin september 2012 (CGVS p. 17). Gevraagd of er op nog andere momenten manifestaties plaatsvonden omwille van de aanstelling van Waymark en Sabari en het vertrek van Sagem, stelt u dat er op 28 september 2012 ook protesten waren (CGVS p. 17). Gevraagd of er voor, tussen of na deze twee manifestaties nog protesten plaatsvonden in verband met Waymark en Sabari, stelt u hier niet van op de hoogte te zijn, omdat u zich sinds 21 september 2012 verborgen hield en niet wist wat er buiten gaande was (CGVS p. 17). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt werden Waymark en Sabari echter al in 2010, nog voor de tweede ronde

van de presidentsverkiezingen, aangesteld ter vervanging van Sagem. De tweede ronde werd ongeveer vier maanden uitgesteld omwille van deze vervanging. (zie informatie administratief dossier) Men zou verwachten dat u – sinds 2010 actief als sympathisant van de UFDG partij – dit zou weten, zeker aangezien u zelf deze vertraging van vier maanden aanhaalt (CGVS p. 18). Al in 2010 werd er door de oppositie geprotesteerd tegen de aanstelling van Waymark (zie informatie administratie dossier), maar hierover vermeldt u niets (CGVS p. 17). Op 20 september 2012 vond er inderdaad een protest plaats in Conakry. Deze manifestatie werd inderdaad georganiseerd in protest tegen de betrokkenheid van Waymark en Sabari. De vervanging van Sagem door Waymark en Sabari, wat u aanhaalt als reden voor dit protest, gebeurde echter al in 2010, zoals hierboven reeds werd uitgelegd. Op 20 september 2012 vragen de manifestanten een vervanging van Waymark door een andere operator en vragen ze een andere paritaire samenstelling van CENI, de kiescommissie (zie info administratief dossier). Over de kiescommissie vermeldt u echter niets.

Bovenstaande onvolledige en incoherente verklaringen maken dat uw verklaring actief sympathisant van de UFDG partij te zijn, weinig geloofwaardig overkomt. Hierdoor kan evenmin aangenomen worden dat u werkelijk deelnam aan de mars op 20 september 2012 in Conakry, waardoor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten evenmin aangenomen kunnen worden.

Bij deze vervolgingsfeiten kan bijkomend het volgende opgemerkt worden. Gevraagd waar uw jongere broers en zussen op dit moment verblijven, stelt u geen contact meer te hebben met uw familie daar (CGVS p. 8). U stelt uw broers en zussen achtergelaten te hebben in het huis te Simbaya-gare en sindsdien slechts kort contact gehad te hebben met uw vrouw. Gevraagd of u dan niet weet of uw vrouw hen achterliet, ergens naartoe bracht, of wie er nu bij hen is, stelt u dit niet precies te weten (CGVS p. 8). Aangezien uw oudste broer (A.) gearresteerd zou zijn geweest de dag na uw deelname aan de manifestatie van 20 september 2012 en naar aanleiding van uw activiteiten als sympathisant van het UFDG (CGVS p. 10, 11), zou men nochtans veronderstellen dat u zich hoe dan ook op de hoogte zou houden van zijn wedervaren, zeker aangezien u nog contact had met uw vrouw, zelfs al betrof dit enkel een kort gesprek.

Na uw vertrek uit Guinee zou u nog van twee mensen gehoord hebben dat u nog steeds gezocht wordt, namelijk van (E.-H.I.) en van uw vrouw (CGVS p. 8). U stelt dat beide groepen (de familie van (B.) en de politie) nog steeds naar u op zoek zouden zijn (CGVS p. 14), maar uw verklaringen over hoe (E.-H.I.) en uw vrouw hiervan op de hoogte raakten zijn weinig coherent.

Aanvankelijk stelt u dat (E.-H.I.) u opbelde toen u hier pas aankwam (CGVS p. 8). Wanneer u later gevraagd wordt in detail uit te leggen wat voor nieuws (E.-H.I.) u kon geven, stelt u dat u degene was die hem opbelde, op 20 november 2012 (CGVS p. 14). (E.-H.I.) zou u verteld hebben dat de twee groepen, de politie en de familie van (B.), zouden gezegd hebben dat ze u gaan vermoorden (CGVS p. 14). Gevraagd hoe (E.-H.I.) hiervan op de hoogte raakte, stelt u dat hij steeds bij u thuis langskwam en dat hij op die manier op de hoogte was. Hij zou vaak bij uw familie thuis langs zijn geweest, om te vragen of er nog naar u gezocht werd, meer concreet op 1 oktober 2012 zou hij met uw broer (A.) gesproken hebben (CGVS p. 14). Zo hoorde hij dat de familie van (B.) nog steeds op zoek was naar u en dat de politie regelmatig langskwam op zoek naar u (CGVS p. 14, 15). Gevraagd of uw broers en zussen op dat moment alleen thuis waren, of dat er iemand voor hen zorgde, stelt u nu dat er op de binnenplaats van jullie huis een koppel huurders woonde (CGVS p. 15). Het is eigenaardig dat u deze mensen niet eerder vernoemde, toen u gevraagd werd waar of bij wie uw broers en zussen door uw vrouw werden achtergelaten (CGVS p. 8). Uw verklaringen over het nieuws dat u op 20 november 2012 van (E.-H.I.) kreeg komen dan ook weinig doorleefd over. Gevraagd om concreet toe te lichten welke nieuwe informatie u van (E.-H.I.) kreeg na uw vertrek, haalt u immers enkel een bezoek van (E.-H.I.) aan op 1 oktober 2012. Op 1 oktober 2012 was u echter zelf nog niet uit Guinee vertrokken, u verbleef toen zelfs nog bij (E.-H.Y.), pas sinds 4 november 2012 verbleef u bij (E.-H.I.) (CGVS p. 4). Men kan dus bezwaarlijk stellen dat het bezoek van (E.-H.I.) aan uw familie op 1 oktober 2012 aantoonde dat u na uw vertrek uit Guinee nog steeds gezocht zou worden in uw land.

Wat betreft uw verklaring dat ook uw vrouw u opbelde met de mededeling dat u nog steeds gezocht wordt, kan eveneens opgemerkt worden dat uw verklaringen hieromtrent vaag en incoherent zijn. Uw vrouw zou u immers in 2013 opgebeld hebben, aan het einde van de ramadan (CGVS p. 6) en u verteld hebben dat u nog steeds gezocht wordt door de familie van (B.) en door de politie (CGVS p. 15). Gevraagd hoe zij dit kon weten aangezien ze al sinds 30 september 2012 ondergedoken was in Kindia (CGVS p. 6), stelt u dat ze nog contact had met de huurders en dat ze het kon weten via uw broers en zussen (CGVS p. 15). Opnieuw kan opgemerkt worden dat u aanvankelijk verklaarde niet te weten waar of bij wie uw broers en zussen verblijven sinds uw vertrek uit Simbaya-gare, waar u hen achterliet (CGVS p. 8). Het is dan ook weinig coherent dat u nu verklaart dat uw vrouw via hen zou gehoord hebben dat u de familie van (B.) en de politie nog steeds naar u zoeken in Simbaya-gare.

Deze vage en incoherente verklaringen met betrekking tot de informatie die u sinds uw vertrek uit Guinee kreeg over uw problemen aldaar, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten die aanleiding zouden gegeven hebben tot uw vertrek.

Met betrekking tot uw bewering al op 17 november 2010 gearresteerd te zijn naar aanleiding van uw deelname aan een manifestatie na de tweede ronde van de presidentsverkiezingen (CGVS p. 16, 18, 19), kan opgemerkt worden dat uw profiel als actief sympathisant van het UFDG reeds hierboven als onovertuigend werd beoordeeld. Bovendien valt op dat u in de vragenlijst van het CGVS, die u invulde en opstuurde naar de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ), uitdrukkelijk verklaarde dat u nooit werd gearresteerd (zie vragenlijst CGVS in het administratief dossier, punt 3.1). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat u werkelijk deelnam aan de manifestatie op 17 november en dat u naar aanleiding daarvan gearresteerd werd (CGVS p. 16, 18, 19). Gevraagd waarom u bij DVZ deze arrestatie nooit vermeldde, stelde u "Dat werd mij niet gevraagd, het was een kort gesprek, ze stelden mij deze vragen niet. Ze vroegen me enkel mijn naam, de naam van mijn ouders. Dan gaven ze mij een formulier en vroegen ze me om het in te vullen. Ik kon het echter niet invullen omdat ik niet genoeg studeerde om het in te vullen. Ik heb het formulier hier bij mij. Ik heb het niet ingevuld, ik heb daar niet genoeg voor gestudeerd. Ik zal het u laten zien." (CGVS p. 19). Vervolgens toont u de (wel degelijk ingevulde) vragenlijst van het CGVS en stelt u dat u deze invulde en afgaf in het asielcentrum in Hasselt, waar u verbleef en dat u niet weet wat er verder mee gebeurde (CGVS p. 19). Uit nadere lezing van de vragenlijst blijkt dat u deze persoonlijk en zonder hulp invulde in het Frans en dat u 'nee' schreef onder de vraag 'Bent u ooit gearresteerd?'. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u de vragenlijst niet goed begreep en dat deze onleesbaar was (CGVS p. 19). In dat geval zou men verwachten dat u de vraag zou openlaten. Bovendien kan men vaststellen dat u alle vragen beantwoordde en uit geen enkele van die antwoorden blijkt dat u de vragen niet goed zou begrijpen, aangezien al uw andere antwoorden in verstaanbaar Frans zijn neergeschreven bij de juiste vraag (zie vragenlijst CGVS in het administratief dossier, punt 3.3, 3.4 en 3.5). Bij één vraag schreef u zelfs neer "deux personnes arrêtés à cause de moi". Men kan dus, zoals reeds gesteld, niet aannemen dat u de vraag "Avez-vous déjà été arrêté(e)?" niet begrepen zou hebben.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit en huwelijk legt u een huwelijksakte voor. Dit document bevat echter geen enkel objectief element (foto van u voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door het document wordt bedoeld. Bijgevolg vormt het geen bewijs van uw identiteit, maar hoogstens een aanwijzing hiervoor.

Verder legt u een handelskaart en een uittreksel uit het handelsregister voor en andere officiële documenten in verband met uw professionele activiteiten. Daarnaast legt u verschillende facturen in verband met uw professionele activiteiten voor. Uw professionele activiteiten weerleggen geenszins bovenstaande argumentering met betrekking tot uw beweerd vrees in uw land van herkomst.

U legt geen documenten voor die uw reisweg ondersteunen.

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie *farde Informatie over de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid"*, april 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève”, van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht in de zin van artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel, alsook op een beoordelingsfout.

Verzoeker blijft beweren dat hij wel een actief sympathisant van het UFDG was. Volgens hem heeft het CGVS niet het geheel van zijn verklaringen in acht genomen, daar uit het gehoorverslag blijkt dat hij veel vragen aangaande het UFDG kon beantwoorden en details kon geven betreffende betogingen die plaatsvonden. Tevens heeft hij verklaard dat hij een vijf dagen durend feest van 20 juni tot 25 juni 2010 organiseerde om Cellou Dallein Diallo te steunen als presidentskandidaat tijdens de eerste ronde van de verkiezingen, alsook een voetbaltoernooi van 1 augustus tot 15 augustus 2010 om de partij te steunen. Het CGVS neemt geen standpunt in met betrekking tot de organisatie van die evenementen. Verzoeker vraagt zich af of hieruit moet worden begrepen dat verweerder niet betwist dat hij die evenementen organiseerde of moet van het feit dat verweerder betwist dat hij werkelijk actief sympathisant was, worden afgeleid dat ook zijn functie van organisator van die evenementen betwist wordt.

Indien zijn rol als organisator van die evenementen niet betwist wordt, begrijpt verzoeker niet dat het CGVS betwist dat hij werkelijk actief sympathisant van het UFDG was. Dat zijn kennis van de partij of de politieke situatie niet exhaustief zou zijn, is volgens verzoeker geen voldoende argument daar hij nooit beweerde lid te zijn van de partij, maar gewoon sympathisant. Hij heeft het profiel van iemand die geëngageerd is op lokaal vlak. Indien zijn rol als organisator van die evenementen wel betwist wordt, is dit niet expliciet gebeurd en heeft het CGVS geen verder onderzoek gedaan terwijl het CGVS wel in contact is met vicepresidenten van het UFDG.

Wat betreft de actuele veiligheidssituatie in Guinee merkt verzoeker op dat de SRB over die veiligheidssituatie in het administratief dossier dateert van april 2013. Verzoeker verwijst naar een artikel van de *International Crisis Group* en stelt dat er in het kader van de campagne voor de parlementsverkiezingen gewelddadige incidenten hebben plaatsgevonden tussen leden van RPG en het UFDG. Op 22 september 2013 vielen 24 gewonden en op 23 september 2013 vielen 51 gewonden en één dode. Volgens de oppositie werd er massale fraude gepleegd bij de verkiezingen van 28 september 2013. Daarom vragen zij een vernietiging van de stemming. Het risico van geweld is reëel en nieuwe rellen zouden, gelet op de etnische wrok en de traditie van militaire macht, tot een catastrofe kunnen leiden. Verzoeker verwijst nog naar een arrest van de Raad en stelt dat, gelet op zijn Peuletniciteit en zijn verklaringen actief sympathisant van de UFDG te zijn, zijn veiligheid niet gewaarborgd is ingeval van terugkeer naar Guinee.

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift drie artikelen aangaande de veiligheidssituatie in Guinee (stukken 3-5).

2.1.3. Verzoeker brengt ter terechtzitting volgende stukken bij: een persartikel van BBC Afrique; een perscommuniqué van UFDG; een convocatie van verzoeker gedateerd op 21 september 2012; originele briefomslag.

2.1.4. Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen de COI Focus “GUINEE – De situatie op het gebied van de veiligheid” van 31 oktober 2013.

2.2.1. Artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt het toepassingsgebied van deze wet. Verzoeker duidt niet aan op welke wijze hij dit artikel geschonden acht.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Vooreerst dient opgemerkt dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt aangaande zijn reis per vliegtuig naar België, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Waar verzoeker aanvoert dat hij veel vragen aangaande het UFDG kon beantwoorden en details kon geven betreffende betogingen die plaatsvonden en dat hij tevens een vijf dagen durend feest van 20 juni tot 25 juni 2010 organiseerde om Cellou Dallein Diallo te steunen als presidentskandidaat tijdens de eerste ronde van de verkiezingen, alsook een voetbaltoernooi van 1 augustus tot 15 augustus 2010 om de partij te steunen, terwijl verweerder niet duidelijk maakt of hij deze evenementen betwist, dient opgemerkt dat van verzoeker een grondige kennis kan worden verwacht van de Guineese politiek en de actoren ervan, aangezien hij beweert een actief sympathisant van de UFDG te zijn. Uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker aangaande een aantal belangrijke elementen van de Guineese politiek en de actoren ervan onvolledige en incoherente verklaringen aflegde. Dat in de bestreden beslissing niet wordt ingegaan op alle verklaringen die verzoeker aangaande het Guineese politieke leven heeft afgelegd, doet hieraan geen afbreuk. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet enkel worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Verweerder heeft uit verzoekers voormelde onvolledige en incoherente verklaringen dan ook terecht afgeleid dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering een actief sympathisant te zijn van de UFDG en evenmin aan de beweerde gevolgen hiervan. Dat verzoekers kennis aangaande het Guineese politieke leven niet "exhaustief" is daar hij geen lid was van de UFDG maar slechts sympathisant, is geen afdoende verweer gelet op de actieve rol die hij blijkens zijn verklaringen als sympathisant op zich zou hebben genomen. Dit klemt des te meer daar verzoeker bij de uiteenzetting van de feiten in onderhavig verzoekschrift toevoegt dat hij in België een paar vergaderingen van de UFDG heeft bijgewoond.

Behalve te stellen dat hij nog andere verklaringen aangaande het Guineese politieke leven heeft afgelegd en dat verweerder geen expliciet oordeel velt over zijn verklaring twee evenementen te hebben georganiseerd (zie *supra*), voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer tegen de motieven in de bestreden beslissing dat hij (i) de naam van de partij van president Alpha Condé verkeerd benoemt, (ii)

de verkeerde naam geeft voor de coalitie waartoe de UFDG behoort, (iii) niet vermeld dat reeds in 2010 door de oppositie geprotesteerd werd tegen de aanstelling van Waymark en (iv) evenmin vermeld dat het protest van 20 september 2013 er tevens op gericht was een andere paritaire samenstelling van de kiescommissie (de 'CENI') te bekomen. Verzoeker brengt evenmin stukken bij waaruit blijkt dat verweerders informatie dienaangaande in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') onjuist of achterhaald is. Aldus vinden deze motieven steun in het administratief dossier, zijn zij pertinent en correct en worden zij door de Raad overgenomen.

De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de informatie die hij sinds zijn vertrek uit Guinee kreeg over zijn problemen aldaar, aangaande de tegenstrijdigheid inzake zijn arrestaties tussen zijn verklaringen op het CGVS en deze in de vragenlijst ingevuld voor de Dienst Vreemdelingenzaken en aangaande de door hem neergelegde documenten. Deze vaststellingen moeten dan ook als vaststaand beschouwd worden.

Aan het ter terechtzitting neergelegde document, getiteld "Convocation", kan geen authenticiteitswaarde worden toegekend. Het blijkt ondertekend te zijn door een persoon die blijkbaar de titel "Le Commissaire Central" draagt; dienaangaande stelt de Raad vast dat de titel "de centrale commissaris" bezwaarlijk als hiërarchische graad kan worden aangenomen. Tevens is het telefoonnummer niet ingevuld en lijkt de vermelding "*NB: Le bon Citoyen respecte la loi*" totaal nutteloos en overbodig op een oproeping. Dit alles klemt des te meer aangezien verzoeker ter terechtzitting verklaarde dat het document bij hem thuis lag en hij niet wist dat het belangrijk was; een verklaring die hij bij nadere vraagstelling herhaalde en verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie, alsmede deze van de BBC en UFDG ter terechtzitting neergelegd, vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Waar verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad, dient opgemerkt dat de precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de SRB "Guinee – Situatie op het vlak van de veiligheid", door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Uit de door verweerder aan zijn nota met opmerkingen toegevoegde COI Focus over de veiligheidssituatie in Guinee van 31 oktober 2013 (bijlage 1) blijkt bovendien dat de verkiezingen van 28 september 2013 in alle rust verliepen en dat de veiligheidssituatie ongewijzigd blijft. De artikelen waarnaar verzoeker verwijst zijn dus niet van aard verweerders informatie te weerleggen. Verzoeker brengt aldus geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat verweerders informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS